

Konu: **Ruhsal İnsan**

Yazı: **49**

Bir Dönemin Şiirleri II

Doç. Dr. Haluk Berkmen

Bundan önceki **48-Bir Dönemin Şiirleri** yazımda 1988 yılına ait dört örnek paylaşmıştım. Alttaki şiirler 1990-1992 döneminde yazmış olduklarımdır. Hoşgörünüze sığınarak yayınlıyorum.

ZAMAN

Zamanı gerçek sanan,
Hep sürekli aldanan,
Yarattığı âlemi,
Yılları saatleri
Zincirmiş gibi gören,
Sen ve ben değil miyiz?

Bütün mesele,
Zamanı bir ağ gibi
Örüp çözebilmede.
Sebep-sonuç ilişkisini,
Yerelden genele doğru
Kaydırabilmekte..

Kolay değil şüphesiz.
Bunu yapan dervişler
İlahi adaletin
Ruhuna işlemişler
Ve zaman zincirini
Tüketip bitirmişler.

VAHDET YOLU

Bir başka yıl, başka zamanda
Küçük bir balık yaşarmış, ummanda.
Kimden doğduğunu bilmeden, öylece
Mutlu ve coşkun büyümüş, yıllarca.

Ansızın bir dürtü, derin bir sancı gibi,
Rahatsız etmiş onu yaşadığı denizin dibi.
"Şu karşıkı derenin kaynağına gitmem gerek,
Tüm gerçekler kaynağında var" diyerek..

Başlamış zor ve yorucu yolculuğuna.
Tüm gücünü kullanarak, soluk soluğa.
Çavlanları ters çıkmış atlayıp sıçrayarak.
Türlü engelleri çevreleyip aşarak..

Günün birinde serin kaynağa varmış.
Orada birliğin tüm gerçeğini anlamış.
Yorgun, bitkin, fakat mutlu ve aydınlık,
Anlamış Vahdet nedir, ve nedir kutsal varlık.

NURDAN İNCİ

Zaman bazen insana yük gibi gelir.
Nedense bıkar yılları saymaktan
Ve anlamsız saatleri üst üste yığmaktan,
Kirli çamaşır gibi atıveresi gelir.

Aciz insan, nefis zindanında tutkun.
Göremez, kör olmuş karanlıklarda.
Gönül mahpus, ruhsa hepten suskun.
Duymaz, esse de rüzgâr kulaklarında.

Bir anlık sonsuzluk mutluluk verir.
Korkmadan ummana dalabilirse,
Kırar putları, tüm tabuları devirir.
Eğer nurdan inciye varabilirse.

YALNIZ ADAM

Yalnız adam, yalnızlığında kavrul.
Ruhun yalnızlık içinde dolaşsın
Ve akşam rüzgârı gibi savrul.
Yaşamın türlü renklere boyansın.

Ara dur sonsuza dek yolunu
Uçsuz bucaksız zaman aralığında.
Arama, ne başı var ne sonu,
Bitmez, tükenmez kitabın sayfalarında.

Yaşam sebepsiz değil, her şey belirli.
Senin yalnız olman bile hesaplı.
Sihirbazın değneği gibi sihirli,
Yaşam, kendi dengesi içinde kararlı.

İnsan küçük bir varlık, zerreden ufak.
Sığınacak yer arar koca ummanda.
Nedense yıldızlar bizden çok uzak.
Yetin ve mutlu ol, yalnızlığında.